

تعداد کودکان کار خیابانی در ایران از ۴۰۰ هزار تا یک میلیون نفر تخمین زده می‌شود // ۸۵ درصد کودکان خیابانی احساس ناامنی و ترس دارند

سرمایه - براساس پژوهشی که احمد رحیمی مددکار اجتماعی در بررسی وضعیت کودکان خیابان انجام داده است، والدین ۴۰ درصد از کودکان، خیابان از هم طلاق گرفته و ۳۰ درصد این کودکان، والدینی معتاد دارند.

در حالی که براساس برآورد کارشناسان سازمان یونسف، تعداد کودکان کار خیابانی در ایران از ۴۰۰ هزار تا یک میلیون نفر تخمین زده می‌شود مقامات رسمی کشور تعداد این کودکان را در تهران ۲۰ هزار و در کل کشور ۲۰۰ هزار نفر برآورده کرده‌اند

کودکان کار خیابان کودکانی هستند که برای کمک به اقتصاد خانواده روزها را در خیابان به تکدی‌گری و شغل‌های کاذب چون گل و روزنامه‌فروشی و گاه بزهکاری می‌گذرانند.

پنج درصد از کودکان کار را کودکان خیابانی تشکیل می‌دهند که در خیابان‌ها ساکن هستند چرا که یا از منزل رانده یا متواری شده‌اند و یا خانواده‌ای ندارند تعدادی از این کودکان ابتدا به دلایل پیش پا افتاده جزو کودکان کار خیابانی شده و سپس برای تامین معاش به بزه‌هایی چون سرقت از فروشگاه‌ها، سوپرمارکت‌ها، سرقت رادیوضبط از اتومبیل‌ها و پس از آن‌ها زورگیری و کیف‌زنی و در نهایت سرقت از منازل روی می‌آورند و به این ترتیب تبدیل به بزهکاران حرفه‌ای و مجرمان سابقه‌دار می‌شوند.

در این پژوهش خصوصیات و خرده‌فرهنگ‌های این کودکان ساکن خیابان بررسی شده است. براساس این پژوهش، کودکان خیابان به دلیل سوءتغذیه و فشارهای مختلف محیطی و خانوادگی و عدم رشد فیزیکی چند سال کوچک‌تر از سن واقعی خود به نظر می‌رسند و به دلیل اقامت در مکان‌های آلوده، سرد و نمناک، نبود غذاهای پرانرژی و ویتامینه و آلوده بودن محیطزیست چهره‌های زردگونه و لاغر دارند. این کودکان به دلیل تعاملات متعدد روزانه، هوش اجتماعی بالایی دارند اما اعتماد به نفس آن‌ها کم است و دچار درونگرایی، روان پریشی و روان رنجوری بیش‌تری نسبت به کودکان عادی هستند.

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهند که ۹۰ درصد کودکان ۱۴ تا ۱۸ ساله خیابان دچار مشکلات فراوانی در زمینه رشد جسمی، ذهنی، عاطفی و اجتماعی هستند. به طوری که ۸۵ درصد احساس ناامنی

و ترس، ۸۰ درصد دچار پرخاشگری و خشونت و بی‌اعتمادی به دیگران، ۷۵ درصد دچار بحران هویت، ۶۰ درصد انتقام‌جویی و خصومت، ۵۵ درصد اضطراب و ۴۵ درصد افسردگی دارند.

وضعیت سلامت جسمانی این کودکان، از موارد دیگری است که در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است. ۸۶ درصد دچار کاهش وزن، ۸۰ درصد کاهش قد، ۸۲ درصد بیماری‌های پوستی و ۸۰ درصد دچار کم‌خونی هستند. اختلالات شنوایی، بیماری‌های گوش و حلق و بینی نیز در ۷۰ درصد آن‌ها مشاهده می‌شود.

بیش‌تر این کودکان یا ساکن تهران هستند و یا از کرمانشاه، کردستان، خراسان، همدان و افغانستان به تهران آمده‌اند.

براساس نتایج این تحقیق ۵۴ درصد کودکان خیابان در مقطع راهنمایی ترک تحصیل کرده و ۳۰ درصد آن‌ها بی‌سواد هستند.

بالا بودن گرایش به مصرف مواد مخدر در بین کودکان خیابان یکی دیگر از یافته‌های این تحقیق است. به طوری که بیش‌تر کودکان خیابان سیگار می‌کشند و برخی از آن‌ها به حشیش و تریاک آلوده‌اند و درصد کمی نیز به هروئین معتادند.

مصرف مواد مخدر در این کودکان گاه برای فرار از سرما، افسردگی و تنش‌های روانی و خستگی‌های جسمانی و یا به‌خاطر لذت‌جویی و یا کسب شخصیت و خودنمایی است.

در بررسی درآمد این کودکان محقق به این نتیجه می‌رسد که غیر از ۱۰ درصد درآمد ماهیانه کم‌تر از ۴۵ هزار تومان است مابقی درآمدهایی از ۷۰ تا ۱۰۰ تومان، ۱۰۰ تا ۱۳۰۰ تومان و بالاتر دارند به طوری که حداکثر درآمد آن‌ها ۴۵۰ هزار تومان است.

در این تحقیق از لوازمی که کودکان خیابان با خود حمل می‌کنند به پتو، پیچ‌گوشتی، پنجه بوکس، زنجیر، چاقو، سیگار، کبریت، فندک، نوار کاست، رادیو ضبط کوچک دستبند و گردنبند اشاره می‌شود. و این‌که این کودکان معمولاً به دور باقالی فروش‌ها، سیگار فروش‌ها و لبوفروش‌ها جمع شده و با عجله غذاهای سرد و پرهیدراته را می‌خورند.

از محل خواب آن‌ها نیز به امامزاده‌ها، اتوبوس خواب‌ها، پارک خواب‌ها، ساختمان‌های نیمه‌کاره، امامزاده‌ها، مساجد و شمشادهای بلوارها و حتی روی درختان اشاره شده است. به طوری که در حرم امام خمینی به‌طور متوسط حداقل ۲۰۰ کودک خیابانی و فراری به سر می‌پرند. در عین حال در برخی از سینماهای جنوب شهر تهران نیز در هر سانس از پخش فیلم حداقل ده‌ها نفر از این کودکان در خواب دیده می‌شوند.